

عنوان مقاله:

محیط رسوبی، دیاژنز و تکامل ویژگی های مخزنی سازند سروک در میدان نفتی سروستان، جنوب شرقی شیراز

محل انتشار:

دوفصلنامه رسوب شناسی کاربردی، دوره 2، شماره 3 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

حسین رحیم پور بناب - دانشکده زمین شناسی، دانشگاه تهران، تهران

عادلہ جمالیان - دانشکده زمین شناسی، دانشگاه تهران، تهران

وحید توکلی - دانشکده زمین شناسی، دانشگاه تهران، تهران

رضا سرمدی - کارشناس شرکت نفت مناطق مرکزی ایران

علیرضا یامینی - کارشناس شرکت نفت مناطق مرکزی ایران

خلاصه مقاله:

بخش بالایی سازند سروک به سن سنومانین- تورونین سنگ مخزن اصلی میدان نفتی سروستان در استان فارس می باشد. سازند سروک در این میدان یک توالی کم عمق شونده به بالا را نشان می دهد. بررسی دقیق برش های نازک در دو چاه پنج و شش این میدان نشان می دهد که این سازند از ۱۲ میکروفاسیس تشکیل شده و دسته بندی این میکروفاسیس ها در چهار کمربند رخساره ای رمپ درونی، رمپ میانی، رمپ خارجی و حوضه، حاکی از تشکیل این سازند در یک پلاتفرم کربناته از نوع رمپ هموکلینال است. شواهد پتروگرافی نشان می دهند که این رخساره ها تحت تاثیر محیط های دیاژنزی دریایی، جوی (ائوژنتیک و تلوژنتیک) و تدفینی قرار گرفته اند. انحلال جوی و شکستگی ها مهم ترین فرایندهای افزایشدهی کیفیت مخزنی و سیمانی شدن و تراکم مهم ترین فرایندهای کاهشده کیفیت مخزنی هستند. ارزیابی تکامل مخزن نشان می دهد دیاژنز جوی در زمان رویداد ناپیوستگی های سنومانین-تورونین و تورونین میانی، تاثیر قابل توجهی بر رخساره های پشته زیرآبی، ریف های تکه ای و واریزه های آن ها اعمال نموده و با ایجاد تخلخل های قالبی و حفره ای به ویژه در تورونین میانی سبب بهبود کیفیت مخزنی در این رخساره ها گردیده است.

کلمات کلیدی:

سروستان، سروک، خصوصیات مخزنی، سنومانین، تورونین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1355553>

